

עמ"ת 73172-08-25 - ראשיד הנייה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 73172-08-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

העורר: ראשיד הנייה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 27.8.2025, במ"ת 54342-07-25, שניתנה על-ידי השופטת ר' תורן עו"ד אחמד סיף אלדין ותד בשם העורר:

החלטה

ערר על החלטת בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 27.8.2025, במ"ת 54342-07-25 (השופטת ר' תורן).

ביום 8.7.2025, נעצר העורר, יחד עם אחרים, בחשד להחזקה וסחר בסמים. בכתב האישום שהוגש נגדו, מיום 21.7.2025, יוחסו לו עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ושל סחר בסם מסוכן, על-פי סעיפים 7(א) ו-13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. ביום 7.8.2025, קיים בית המשפט המחוזי דיון בבקשת המשיבה לעצור את העורר עד תום ההליכים, במסגרתו הסכים בא-כוחו על קיומן של ראיות לכאורה, כפוף לסייגים אחדים, תוך שעתר להורות על חלופת מעצר. במעמד הדיון נתן בית המשפט המחוזי החלטה, בה נקבע כי לא ניתן "להורות כבר בשלב זה [על שחרורו] של ה[העורר] או העברתו [ל] לאיזוק אלקטרוני, וראוי לקבל בענייניו [תסקיר מעצר של שירות המבחן]; משכך, הדיון בעניינו נדחה ליום 7.9.2025, לצורך קבלת תסקיר מעצר - שיוגש, ככל הניתן, עד לדיון שנקבע. ביום 20.8.2025 הגיש ב"כ העורר "בקשה דחופה לעיון חוזר", בה הסביר כי מצבו הרפואי של העורר - נכה המתנייד בכיסא גלגלים - אשר לא היה ידוע לבא-כוחו במועד הדיון, וגם לא לבית המשפט, מצדיק עיון חוזר בהחלטה להמתין לתסקיר שירות המבחן.

ביום 27.8.2025, לאחר קבלת תשובת המדינה לטענות ב"כ העורר, וכן חומר הנוגע למצבו הרפואי

של העורר, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר; מכאן הערר שלפני.

דין הערר להידחות, ללא צורך בתשובה מאת המשיבה. עסקינן ב'ערר ביניים', שכן טרם ניתנה החלטה סופית בעניין מעצרו של העורר. בהליכים מסוג זה, הכלל הוא כי הביקורת של בית משפט זה תתקיים לאחר שתינתן החלטה סופית מצד בית המשפט המחוזי (ראו: בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (20.1.2019); בש"פ 5892/23 והב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.8.2023)). לכך יש להוסיף, כי מטענות העורר עולה, שלא חל שינוי במצבו הרפואי מאז שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו; ולא הוברר די הצורך מדוע הטענות לגביו לא הועלו כבר במסגרת הדיון הראשון שנערך בעניינו.

לצד זאת, מצאתי טעם בטענת העורר, שלפיה לא היה מקום לדחות את בקשתו לעיון חוזר מבלי לקיים דיון; סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) מורה כי בקשה לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר, תידון במעמד הצדדים. בעניין זה נקבע בפסיקה, כי רק "במקרים חריגים שבחריגים, שבהם ברור כי אין ולו ניצוץ ראשוני להתקיימות תנאי הסף הדרושים לעיון חוזר, ניתן לדחות בקשה מסוג זה ללא קיום דיון" (בש"פ 4284/24 אבו סנינה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (5.6.2024); ראו גם: בש"פ 2586/13 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-7 (24.4.2013)). בעניינו של העורר, אינני סבור כי טענתו, שלפיה מצבו הרפואי מהווה עובדה חדשה שנתגלתה, כהגדרתה בסעיף 52(א) לחוק, היא מסוג המקרים בהם "באופן מובהק אין ולו ניצוץ ראשוני של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר" (בש"פ 7146/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (5.11.2015)); היה מקום לקיים דיון במעמד הצדדים לגבי בקשתו. הגם שכך, נוכח הקשיים עליהם עמדתי בראשית דברי, ולאור סד הזמנים הקצר שבו עסקינן - אינני רואה תועלת בהשבת הדיון לבית המשפט המחוזי, בטרם יתקבל תסקיר שירות המבחן. מצבו הרפואי של העורר - מטריד ומכביד; ככל שיוכל שירות המבחן להחיש את הגשת התסקיר בעניינו, שיעסוק, מטבע הדברים, גם במצבו הרפואי - כן יטב. מובן שאם כך יקרה, מצופה כי יעשה מאמץ להקדמת הדיון בעניין מעצרו של העורר, בהתאם.

הערר נדחה אפוא בזאת, בנתון לאמור לעיל.

ניתנה היום, ה' אלול תשפ"ה (29 אוגוסט 2025).

